

Два гледишта о Либији

Амерички секретар за одбрану Роберт Гејтс недавно је изјавио да би они који мисле да би САД требало војно да се ангажују у још једној земљи Блиског истока или северне Африке „требало да оду да прегледају главу“. Гејтс је алудирао на позиве у утицајним круговима у Вашингтону да САД уведу зону забране летења изнад Либије. Поводом те дебате Јела Дефранчески разговарала је са Џоном Халсманом, председником консултантске компаније „Џон Халсман Ентерпрајз“ и Дејмоном Вилсоном, потпредседником утицајног невладиног Атлантског савета.

Џон Халсман се слаже са секретаром за одбрану Робертом Гејтсом, који је на недавном састанку НАТО-а рекао да завођење зоне забране летења подразумева војну операцију:

„Гејтс је једини званичник који је указао да би у циљу увођења зоне забране летења претходно требало да се униште војне базе и либијска против-ваздушна одбрана, што несумњиво представља војну акцију. При том, либијска против-ваздушна одбрана, набављена од Русије, није уопште лоша. Дакле, поставља се питање како окончати једном започету војну акцију. Гејтс из личног искуства зна да је улазак у рат много лакши него повлачење из њега. Он већ две године ради на окончању рата који је његов претходник Рамсфелд започео у Ираку.“

Дејмон Вилсон, потпредседник Атлантског савета који се бави питањима међународне безбедности, недавно је са групом експерата упутио писмо председнику Обама апелујући на њега да подржи увођење зоне забране летења изнад Либије.

„У оваквим ситуацијама је веома битно да Сједињене Државе пронађу начин да онима који се залажу за покретање демократских процеса у својој земљи пруже подршку. То не значи да Америка треба да игра водећу улогу у томе, али је важно да обезбеди 'доток

кисеоника' таквим покретима. САД треба да буду на исправној страни историјских збивања на Блиском Истоку.“

Џон Халсман упозорава да није извесно како ће се завршити превирања у Либији. Он каже да Гадафи за сада постиже успех у савладавању бунта опозиције.

„Он ће наставити да се бори до краја. Његови војници су боље наоружани, боље су плаћени, такође су дисциплинованији. Њима се супротставља народ који има вољу али не и војну моћ. Америка више није сила као што је некада била и све мање може да игра улогу дежурног светског полицајца.“

Мада се слаже са оценом да је ослабио утицај САД у арапском свету, Дејмон Вилсон каже да амерички утицај и даље може да буде пресудан у случајевима као што је Либија. Вилсон наставља да САД могу да утичу на збивања конкретним корацима, али и стварањем погодне атмосфере за промене.

„Перцепција о Сједињеним Државама је понекад појачана нејасноћама у америчкој политици и наговештајима потеза које би Вашингтон могао да предузме. Међутим, мислим да противречна мишљења о томе шта би све Обамина администрација могла да учини у овом случају нису на одмет. Мислим да је веома добро да Моамер Гадафи нагађа о томе какве су намере Вашингтона и са чиме све располажу Сједињене Државе у могућим акцијама против њега. Такође мислим да је веома добро да либијски пилоти, пре него што крену на задатак, добро размисле о томе шта их чека и какве ће све последице трпети због својих акција.“

И Вилсон и Халсман се слажу да међународна заједница треба да настави са мерама притиска на Гадафија.

(VOA)